

Tendenciją lietuviškus vienaskaitinius vietovardžius slavinant versti daugiaskaitiniais matome iš žemiau pateikiamų Lietuvos miestų ir miestelių oficialių pavadinimų prieš pirmąjį pasaulinį karą: *Бирштаньы* – *Birštonas*, *Видукли* – *Vidūklė*, *Вилковишки* – *Vilkaviškis*, *Воболники* – *Vabalniņkas*, *Гавры* – *Gaiūrė*, *Гайды* – *Gaidė*, *Жогины* – *Žaiginỹs* (buv. Tytuvėnų raj.), *Интурки* – *Iñturkė*, *Иоганишкели* – *Joniškėlis*, *Корцяны* – *Kařtena*, *Купишки* – *Kūpiškis*, *Мосяды* – *Mósėdis*, *Опумолоки* – *Apýtalaukis* (Kėdainių raj.), *Попули* – *Papilỹs*, *Плунгяны* – *Plūngė*, *Радвилишки* – *Radviliškis*, *Ракшики* – *Rōkiškis*, *Свентоезєры* – *Šveñtežeris*, *Скопишки* – *Skāpiškis*, *Солоки* – *Sālakas*, *Ужвенты* – *Ūžventis*, *Хвейданы* – *Kvēdarna* (*Kvēdaina*), *Чекшики* – *Čėkiškė*, *Янишки* – *Jōniškis*.

III

Šaknį *lat-*, turimą žodžiuose *nuō-lat-(os)*, *pa-lat-ám* ‘iš eilės’ (E. Fraenkel LEW I 342), gal būt, turi minėtos šv. Jono bažnyčios sutuoktuvių knygos 1603 m. įrašė Nr. 229 asmenvardis *Piotr Polocinis* (= dz. *Palacinis* < *Pa-lat-in-is*), plg. būdvardį *pa-lat-in-is* ‘eilėmis austas, vienas po kito einantis’, adv. *pa-lat-išk-ai* ‘palaidai, be klosčių, be užmetimų’, *pa-lat-ōj* ‘nuolatos, tolydžio’.

Z. Zinkevičius